

Sygn. akt: I C 538/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2022 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z wniosku E. (...)

z udziałem Z. T.

o zapłatę kwoty 755,35 zł

I. Zasądza od pozwanego Z. T. na rzecz powoda E. (...) kwotę 755,35 zł (słownie: siedemset pięćdziesiąt pięć złotych 35/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty.

I. Zasądza od pozwanego Z. T. na rzecz powoda E. (...) kwotę 30 zł (słownie: trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia

Sygn. akt I C 538/20

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 24 maja 2022 r.

Powód E. (...)z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. T. kwoty 755,35 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Powód wniósł także o nadanie wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że powód dnia 14.08.2007 r. zawarł z pozwanym umowę pożyczki nr (...) w wysokości 924,00 zł plus oprocentowanie w wysokości 68,45 zł oraz koszt obsługi w domu klienta w wysokości 351,90 zł. Łączne zobowiązanie wynikające z umowy wynosiło 1.344,35 zł. Pozwany zobowiązany był do spłaty kwot określonych umową w 35 tygodniowych, równych ratach, każda w wysokości 38,41 zł. Do dnia wniesienia pozwu pozwany spłacił 589,00 zł. Z uwagi na brak wpływu środków powód dnia 01.10.2008 r. skierował do pozwanego pismo, którym wypowiedział umowę pożyczki, wzywając jednocześnie do spłaty pozostałej kwoty w terminie 7 dni od daty doręczenia wypowiedzenia. Dnia 30.10.2008 r. pismo zostało zwrócone powodowi z adnotacją poczty „zwrot - nie podjęto w terminie”. Nadmienić należy, iż pozwany nie wywiązał się postanowień regulaminu pożyczek gotówkowych

i nie poinformował powoda o zmianie adresu. Powód może przypuszczać, że pozwany świadomie unikał kontaktu, do chwili obecnej nie nastąpiła spłata pozostałego zadłużenia. W odniesieniu do aktualnej firmy powoda, tj. E. (...), przedstawił od odpis pełny KRS nr (...) z rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 03.07.2008 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy we Wrześni w dniu 22.05.2009 r. sygn. akt I Nc 601/09 pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 25-26).

Pozwany podał, że przeczy w całości twierdzeniom pozwu, nie uznaje powództwa zarówno co do zasady jak i wysokości. Pozwanego z powodem nie łączy żadna umowa. Ponadto zaprzeczył, aby wcześniej od powoda była kierowana do niego jakakolwiek korespondencja. Z ostrożności poniósł zarzut przedawnienia. Dopiero doręczenie odpisu pozwu pozwoli pozwanemu na ustosunkowanie się do argumentacji powoda.

W odpowiedzi na pozew (k. 110-111) pozwany przyznał, że zawarł umowę pożyczki, której kopię przedłożono do pozwu. Pozwany wskazał jednak, że w 2015 r. cała należność została od niego wyegzekwowana przez komornika sądowego, co czyni żądanie pozwu w pełni bezzasadnym. Pozwany kwestionuje legitymację czynną powoda, albowiem z niczego nie wynika, aby taką posiadał - umowa była zawierana z innym podmiotem. Przez wszystkim do odpisu pozwu nie został załączony odpis KRS - stanowi to samodzielną przesłankę do oddalenia powództwa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 14.08.2007 r. powód Z. T. zawarł z K. (...)H. Sp. k. w K. umowę pożyczki nr (...). Na mocy zawartej umowy pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczkodawcy kwoty 1.344,35 zł, na którą składały się: kapitał w wysokości 800,00 zł, ubezpieczenie w wysokości 80,00 zł, opłata przygotowawcza w wysokości 44,00 zł, odsetki w wysokości 68,45 zł (roczna stopa oprocentowania 21%). Dodatkowo pożyczkobiorca zdecydował się na usługę obsługi pożyczki w domu, za co naliczona została opłata w wysokości 351,90 zł. Spłata pożyczki miała nastąpić w 35 tygodniowych ratach, począwszy od dnia 21.08.2007 r. Pierwsza i każda kolejna rata wynosiła 38,71 zł. Do zawartej umowy zastosowanie miał regulamin (...). k. Pozwany Z. T. nie kwestionował faktu zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki, którą własnoręcznie podpisał.

Pozwany częściowo spłacił zadłużenie, po czym zaprzestał uiszczania wymagalnych rat pożyczki. W dniu 01.10.2008 r. powód działający już jako E. (...)z siedzibą w K. skierował do pozwanego pismo zawierające wypowiedzenie w/w umowy. Pismo zostało skierowane na adres pozwanego wynikający z umowy, tj. (...)-(...) P., ul. (...). Przesyłka pocztowa po dwukrotnym awizowaniu wróciła jako niepodjęta w terminie w dniu 30.10.2008 r. Pozwany pod wskazanym adresem, zgodnie ze złożoną przez siebie deklaracją, nie mieszkał od marca 2009 r.

W dniu 22.05.2009 r. Sąd Rejonowy we Wrześni sygn. akt I Ne 601/09 wydał z powództwa strony powodowej nakaz zapłaty, którym nakazano pozwanemu Z. T. zapłacić kwotę 755,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia

24.09.2009 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Nakaz został wysłany na adres pozwanego wynikający z umowy pożyczki. Po dwukrotnym awizowaniu doręczenie nakazu zostało uznane za prawidłowe, nakaz stał się prawomocny z dniem

06.07.2009 r., a następnie zaopatrzony w klauzulę wykonalności. W tym czasie pozwany nie mieszkał już pod adresem we W., przeprowadził się wraz z partnerką do K.. W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy wierzyciel w dniu 29.10.2015 r. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji - sprawa Km 33313/15. W toku postępowania egzekucyjnego Komornik ustalił aktualny adres zamieszkania pozwanego, przesłał mu zawiadomienie o wszczęciu egzekucji. Pismem z dnia 29.02.2016 r. pozwany zawiadomił Komornika, że złoży do Sądu we Wrześni (pismo z dnia 03.03.2016 r.) wniosek o doręczenie nakazu zapłaty, ponieważ w chwili wniesienia pozwu nie był to jego adres zamieszkania (od 7 lat mieszkał w K.). Pismem z dnia 05.07.2015 r. powód/wierzyciel złożył do Komornika wniosek o zawieszenie postępowania i wstrzymanie wszelkich czynności egzekucyjnych do czasu wyjaśnienia sprawy. Postępowanie postanowieniem z dnia

18.08.2016 r. zostało zawieszono, a następnie w dniu 18.04.2018 r. zostało umorzone z mocy samego prawa w trybie art. 823 kpc - wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnych do dalszego prowadzenia postępowania i nie złożył wniosku o podjęcie zawieszono postępowania.

Pozwanemu został przywrócony termin do złożenia sprzeciwu (postanowienie z dnia 08.01.2020 r.) i taki też sprzeciw w niniejszej sprawie został przez Z. T. złożony.

/Dowody: dokumenty dołączone do pozwu, akta komornicze sygn. Km 33313/15, a w szczególności postanowienie z dnia 18.04.2018 r./

Sąd dał wiarę wszystkim zgromadzonym w toku postępowania dowodom, w szczególności dowodom z dokumentów, gdyż ich prawdziwość oraz autentyczność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Na wstępie należy zaznaczyć, że roszczenie w niniejszej sprawie wynika z zawartej między stronami umowy pożyczki z dnia 14.07.2009 r. Pozwany Z. T. przyznał, że w/w umowę pożyczki zawarł, nie zgłaszał żadnych zarzutów dotyczących przedmiotowej umowy, jej wymagalności, wysokości roszczenia itd. Ta okoliczność między stronami była bezsporna.

Zarzut spełnienia świadczenia zgłoszony przez pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie. Zgłaszając ten zarzut pozwany wskazał jedynie, że świadczenie zostało spełnione do rąk Komornika w toku postępowania egzekucyjnego. Na tę okoliczność pozwany nie przedstawił żadnego dowodu. Sąd przeprowadził dowód z dokumentów znajdujących się w aktach komorniczych Km 3313/15, powodem umorzenia postępowania przez Komornika nie była zapłata należności przez pozwanego, a niepodjęcie czynności przez wierzyciela zmierzających do kontynuowania postępowania egzekucyjnego (art. 823 kpc). Wówczas już wierzyciel miał wiedzę, że pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty (marzec 2016 r.), zatem nie kontynuował postępowania egzekucyjnego.

Następnie pozwany złożył zarzut dotyczący następstwa prawnego i braku legitymacji czynnej po stronie powodowej. Przekształcenia podmiotowe po stronie powodowej zostały przedstawione w pozwie, a poparte przedłożonymi przez niego odpisami pełnymi z rejestru przedsiębiorców, KRS nr (...), (...), (...) (k. 115-130). Zarzut ten również nie podlegał uwzględnieniu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł również zarzut przedawnienia, jednakże w żaden sposób ten zarzut nie został przez pełnomocnika pozwanego uzasadniony. Nie odnosił się również on do niego w piśmie z dnia 19.08.2020 r. zatytułowanym odpowiedzią na pozew. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie do przedawnienia nie doszło, powód dochodził swojej wierzytelności w terminach ustawowych, wniósł pozew w 2009 r. (umowa została zawarta w lipcu 2008 r.), uzyskał klauzulę wykonalności, a następnie w 2015 r. wszczął postępowanie egzekucyjne (art. 125 kc). Z jego perspektywy wszystkie czynności zostały dokonane w sposób prawidłowy, w terminach ustawowych. Późniejsze wniesienie przez pozwanego sprzeciwu (po 7 latach) po wcześniejszym przywróceniu mu przez Sąd terminu do dokonania tej czynności nie może działać na jego niekorzyść. Niniejsze postępowanie jest zatem kontynuacją procesu zapoczątkowanego przez powoda w 2009 r.

W związku z powyższym, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w pkt I wyroku. Odsetki ustawowe zostały zasądzone na rzecz powoda zgodnie z żądaniem pozwu od dnia jego wniesienia (art. 481 kc).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 kpc. Pozwany przegrał proces w całości, winien zwrócić zatem powodowi poniesione przez niego koszty procesu, na które składa się opłata od pozwu w wysokości 30,00 zł.

Sędzia: